

Szeretnél-e újat kezdeni?

1János 1,5-10. | János levelei 2. rész

1. Márk evangéliumában olvasunk egy vak emberről, akivel Jézus Betsaidában találkozott. Jézus ezt a vak embert „kivezette a faluból, majd nyálával megkenete a szemét, rátette a kezét, és megkérdezte tőle: „Látsz-e valamit?” A vak felnézett: „Látom az embereket, de olyanok, mintha járkáló fák lennének.” Jézus ismét rátette a kezét a vak szemére. Amikor a férfi ismét felnézett, és már mindent tisztán és élesen látott: teljesen meggyógyult.” ^{Mk. 8,23-25} Jézus ezzel a gyógyítással, kinyitotta a betsaidai vak ember előtt a világot, ahogyan ő sohasem láthatta volna.

Ugyanezt teszi velünk is Jézus, **amikor kinyitja a szemünket a világosságra, akkor ugyanaz történik velünk, ami a betsaidai vakkal is.** Egy olyan valóságra nyílik meg a szemünk, amit önmagunktól sohasem láhattunk volna.

2. Egy ennyire széthullott világban, amiben élünk, amikor arra tanítanak a tapasztalataink, hogy **a legjobbnak látszó szándékok mögött is a rosszat keressük.** Nehéz elképzelni azt, hogy létezhet olyan, hogy abszolút jó. Itt nincsen tiszta fehér és tiszta fekete, hanem csak a szürke árnyalatai vannak. A sötétség egyre inkább elnyeli a világosságot, a gonosz a jót, a normálist az abnormális, a józanságot a bolondság. Ahol mindent felhigít a langyos viszonylagosság. Lehet-e még hinni abban a világosságban, aminek fényénél minden azzá lesz, ami a valóságosan?

Nemhogy lehet, hanem kell! Mert ahogyan János írja: „Az üzenet, amelyet Jézus Krisztustól hallottunk, és amelyet most nektek hirdetünk, így szól: Isten világosság, és benne nincs semmi sötétség.” (5) Azaz Isten az abszolút jó, a tökéletes tisztaság, a részrehajlás nélküli igazság. Nehéz hinni abban, hogy ilyen létezik, de ha nem hiszünk benne, akkor csak a jelen világ nyomasztó alternatívája marad! Ahol naivitás, sőt egyenes örültség lenne abban reménykedni, hogy jónak lenni, az erkölcsi tisztaságra törekedni, és ragaszkodni a valóság igazságához érdemes. „Isten világosság, és nincs benne semmi sötétség.” Ez az egyetlen ésszerű alternatívája annak a sötétségnek, ami körülölel bennünket ebben a világban, és amiről el akarják velünk hitetni, hogy ez az egyetlen elfogadható valóság!

3. „Minden úgy lesz a jövőben is, amint a múltban történt, mert nincs új a nap alatt.” – olvassuk a Prédikátor könyvében. Vagyis csak az eszközök változtak, de a szándék ugyanaz, ami régen: **ne higgy abban, hogy van választási lehetőség!** Miért a valódi kereszténység volt mindig is a legüldözöttebb vallás a világon? Mert az, aki hűségesen követi Jézust, akinek felnyílt a szeme, aki Isten világosságánál látja a valóságot, azon átragyog Isten világossága. Annak az élete mindig arról beszél, hogy: „Hé! Lásd, hogy van egy másik út, egy másik lehetőség, egy választható alternatíva azzal szemben, amit a világ kínál a számodra!”

Ezért elkésztő az, hogy Isten gyermekeként ugyanazokat az utakat járjuk, amit mindenki más! Mert ezzel szavak nélkül is azt üzenjük: elfogadtuk, hogy nincsen más alternatíva csak az, amit a világ kínál. Sőt, a világ kínálta utak jobbak és járhatóbbak, mint az az út, amin Isten ad elénk. Ahogy János mondja: **„ha azt mondjuk, hogy közösségben vagyunk Istennel, de továbbra is a sötétségben élünk, akkor hazudunk, és nem követjük az igazságot.”**

Nem! **Isten nem tökéletességet vár tőlünk!** De János itt nem is erről ír! Azt írja, hogyha **„azt mondjuk közösségben vagyunk Istennel”**, Aki a világosság, akkor ez kötelez bennünket valamire! Arra, hogy igyekezzünk úgy élni, hogy törekedünk Isten világosságában járni. Kerüljük, hogy valaminek hazudjunk magunkat, akik nem vagyunk, és ne a világhoz, hanem Isten igazságaihoz igazítsuk az életünket. **„Mert Isten világosság, és nincs benne semmi sötétség.”**

Nincsen nagyobb tragédia annál, ha valaki Isten gyermekeként a világosság helyett a sötétségben él! És ezen semmit sem változtat az, hogy gyülekezetbe jársz, vagy minden reggel Bibliát olvasol és imádkozol, adakozol, talán még szolgálsz is! De van egy vagy több területe is az életednek, ahol következetesen, hazudsz, és nem követed az igazságot! Hiszen így, hogyan tudnál hitelesen bizonyosságot tenni a reménységedről?

4. Isten világosságában járni, ahogyan már mondtam, nem tökéletességet jelent. Figyeljétek mit írt János: **„Ha pedig valóban abban a világosságban élünk, amelyben maga Isten is él... Akkor Jézusnak, Isten Fiának a vére – vagyis áldozati halála – megtisztít, és tisztán tart bennünket minden bűntől.”** Vagyis az, aki Isten világosságában jár, annak az életében elindul egy tisztulási folyamat. Ahogyan formálódunk és alakulunk Isten kezében, ahogy egyre inkább bevilágítja életünk minden zegzugát Isten világossága, úgy takarítódik ki az életünkből folyamatosan a sötétség és a bűn mocska.

Jártatok már szeméttelenen? Nos, ha sötétségben járunk, az életünk egy idő után úgy fog kinézni és úgy fog bűzleni, mint egy szeméttel. De ha Isten világosságában járunk, akkor Isten **„tisztán tart bennünket minden bűntől”**, és bűn bűze helyett Isten friss és jó illatát fogja árasztani az életünk.

5. De mi történik akkor, ha elbukunk? Ha Isten felnyitja a szemünket és világosságában meglátjuk életünk valóságát? S az, amit látunk szívünk mélyéig elszomorít bennünket. **„Ha viszont beismerjük bűneinket, akkor megtapasztaljuk, hogy Isten hűséges és igazságos: megbocsátja bűneinket, és teljesen megtisztít minden gonoszságtól.”** – írta János.

Az anonim alkoholosták gyógyulási programjában 12 lépést kell megtennie annak, aki szabadulni akar. A program **első lépés** így hangzik: **„Beismertük, hogy tehetetlenek vagyunk az alkohollal szemben -, hogy életünk irányíthatatlanná vált.” Jó lenne nekünk is megszívlelni ezt a mondatot!** Mert ez az egyik legnehezebb lépés beismerni azt, hogy baj van és az életünk irányíthatatlanná vált. Keresztény emberként is keservesen mondunk ki két mondatot: **„Vétkeztem!”**, **„Bűnös vagyok!”**. Pedig a „beismerés”, amivel bukkott életünk gyógyulása elkezdődhet, azt jelenti, hogy elfogadom azt, aki vagyok. Nem

magyarázkodom, nem védekezem, hanem minden szépítés nélkül elismerem: ez vagyok én.

Az anonim alkoholisták **2. lépése** ez: „Eljutottunk arra a hitre, hogy egy nálunk hatalmasabb Erő helyreállíthatja lelki egészségünket.” A bűn beismerése után ez a másik fontos dolog: elhinni azt, hogy Istennel lehet újat kezdeni. Hogy van bocsánat annak, aki bocsánatot kér! Mert Isten kész megbocsátani, ahogy János írta: „**Isten hűséges és igazságos: megbocsátja bűneinket, és teljesen megtisztít minden gonoszságtól.**”

S végül az anonim alkoholisták **3. lépése** ez: „Elhatároztuk, hogy akaratunkat és életünket a saját felfogásunk szerinti Isten gondviselésére bízunk.” Mert beismerni azt, hogy: „Vétektem! Bűnös vagyok!” azt is jelenti, hogy igyekszem változtatni azon, ahogyan addig éltem. „**Mert Isten világosság, és nincs benne semmi sötétség.**” Mert én hozzá akarok tartozni egészen, és újra vagy először az Ő világosságában akarok járni!

Ha megérintett téged ma Isten üzenete, és változni és változtatni szeretnél, akkor imádkozd velem ezt az éneket: „A szívemet átadom én. Ó, nézd, leteszek mindent lábad elé! Mi nélküled benne volt, kár és szemét. Uram, szívemet átadom én. | A szívemet átadom én. Ó, nézd, könnyörög lelkem új életért! És elhiszem, üdvömért véred elég. Uram, szívemet átadom én. | A szívemet átadom én. Ó, halld, kiáltok hozzád Szentlelkédért! Most tölts be hát, teljesen szentté tegyél! Uram, szívemet átadom én.”